

PRZYSTOJĄCY (2) *part praes act*

o jasne.

sg m N przystojący (1). ◇ I przystojącym (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Stosowny, odpowiedni, taki jak trzeba, jak przystoi (2) : Decens, Przyftoyący/ godzący lie. *Mącz* 79c.

przystojący komu (1): iżebyłmy zgodę miłóć/ y yednoć myędzy łobą záchowuyąc/ [...] yáko członki yednego cyáła/ wífelákim obyczáyem wílyftkim wobec y káždemu zwłáśczá przyftoyącym/ yeden drugyego wípomagáli *KromRozm III B2v*.

Synonimy: należny, należyty, przyzwoity, własny, właściwy.

Cf 2. PRZYSTAĆ

ALKa, ZCh